

pag. 1130.

Aunstatud Lerra!

Lubasin Teile pea wana wana faata aga
põllumehe sugijene too ei taha selleni sugugi
aga arda, ainult ei jeta olen selleni aga lüüsi
kõik kivi on ka kivi harimata leedra ehk faata
teft jagu. Teie kirja olen näite saanud aga
wana juhtnisi ma selle korraga faata ei saa
laulud on juba kirjjutud leedra jeda ees-
pödi kaunis hästi saanud.

See on Teile juudasneft enne ja tänan

Kui üht aamfamad Eesti rahwa taarmastajad
Kolga Jaanist Kiriklausa ~~koht~~ ja ~~tervitatades~~
Sitt 24 mal ~~Ottob~~ Kristjan Ost.
1888

Saatus: 1. Kristjan Ost. pag. 1131 1.
1888. (49).
1. Kuudas kema pigan appetleb raudajuteme
Üks kord tagus sepp rauda lüti kähel, kema pigan
lühab juure wotab rauda lüti sepp häst ja
murtab kat ki ja ütleb senis jähka üht ki
ma tagasi tulen, ja lühab ifi mine ma.
Sep hakkab ka rauda üht jakkama aga ei
hella kinni kat sub miten korda aga ikki
asjata wiimsti wisab rauda mure ja
lühab mitla muread mure lahutama siäl
juhtus aga jättigi wana poefija kähki
kis koke küsib, kias said rauda üht sepp
ütleb et üht paim jah, ja pannud liiwa
walele muredu ja lii paim sepp aurib käh
lühab ruttu kood wotab rauda ajab tule
puna pes ja raputab liiwa walele, lööb
kinni ja ongi ühes. Teft ajast tarwitawad
kõik seppad rauda jakkamise juure kinnu

2. Lõdus käib.
Kord juunis üks talu peremehe ära kis
enne nõiduse ja kõi ki wigurisi tiina